

de *Tuin der Weeën*, en de *Rôdeurs*, die zeer de aandacht op zijn talent en persoon vestigden. Zijn *Jonge generatie* o. a. werd veel besproken en dit merkwaardige doek, in zeer bizondere contrasten van kleur geschilderd, gaf aanleiding tot de meest uiteenlopende uitleggingen, terwijl het feitelijk niets anders voorstelt dan het symbool van de verhouding van een kind tot zijn moeder, van 't altijd zijnde leven, en niet van een geslacht van nu tot een vroeger.

In 1891 werd de Haagsche Kunstkring opgericht door Th. de Bock, en Toorop kwam zich metterwoon bij den Haag vestigen, in de villa Libau, om zijn beste krachten een tijd lang aan deze vereeniging te wijden.

Portret van mejuffrouw M. H., naar een potloodteekening.

Allereerst organiseerde hij hier met den oprichter een hoogst merkwaardige, eerste tentoonstelling van schilderijen van Vincent van Gogh, welke al het talent van dezen schilder deed waardeeren. Daarna een van sommige Vingtisten, onder welke Theo van Rijsselberghe uitmuntte met zijn superbe portret van Emile Verhaeren.

Doch al deze bezigheden beletten hem niet bijna onafgebroken door te arbeiden en zoo ontstonden langzamerhand *O grave where is thy Victory* (coll. Hidde Nijland), *Fatalisme* (coll. Sara de Swart) en in den winter van '92—'93 de zoo veel besproken *Drie Bruiden*, een teekening die Toorop bestemde voor een tentoonstelling der XX, maar door hem, op aandringen van Jan Veth en